

Obrtniška društva niso zavezana pri odmerjenji prihodninskega davka svojih knjig predložiti davčnemu uradu.

Obrtniškemu društvu za denarno pomoč v Ljubljani naložila je c. kr. finančna direkcija v vojvodini kranjskeje z odločbo od 30. januarja 1878, št. 15527, gledé na odmerjenje prihodninskega davka za leta 1874, 1875, in 1876, da naj vsa posojila, katera so se odštela udom obrtnikom in trgovcem, in na ta posojila odpadle obresti individualno izkaže, ali pa davčnemu uradu svoje knjige predloži, da se ta urad potem o resničnosti ali neresničnosti dohodka pod naslovom teh posojil in oziroma obresti vknjiženega prepriča iz društvenih knjig. Če bi društvo te alternative ne izpolnilo, potem se je izreklo, da se omenjene obresti ne bodo izločile iz tistega društvenega dohodka, ki se ima s prihodnino obdačiti. —

Proti tej odločbi vložila se je pritožba na upravno sodišče, katero je z določbo od 21. septembra 1878, št. 1064 razsodilo:

V pritožbo dejana odločba se odstrani zavoljo pomanjkljivosti pri obravnavah; stvar pa se povrne dotičnej upravnej uradni, da odpravi pomanjkljivosti, ter izreče potem novo odločbo.

Razlogi:

Vsled razsodbe tega sodišča od današnjega dne, v katerej se je izreklo, da ima obrtniško društvo za denarno pomoč v Ljubljani plačevati obrtniški davek, mora se to društvo po patentu od 29. oktobra 1849, kar se je tudi v istini zgodilo, vnesti v prvi razred prihodninskega davka.

Pri določitvi tistega dohodka, ki naj je podlaga odmerjenju prihodninskega davka, pa so davčni uradi davku podvirženo društvo postavili pred alternativo, da naj ali vsa posojila, katera so se odštela udom obrtnikom in trgovcem in na ta posojila odpadle obresti individualno izkaže, ali pa da naj davčnemu uradu predloži svoje knjige, da se ta urad potem o resničnosti ali neresničnosti dohodka pod naslovom omenjenih posojil in oziroma obresti vknjiženega prepriča iz društvenih knjig. Ob enem se je izreklo, da se v slučajih, če bi društvo te alternative ne izpolnilo, omenjene obresti ne bodo izločile iz tistega društvenega dohodka, ki se ima s prihodnino obdačiti.

Te obresti se potem za leta 1874, 1875 in 1876 iz omenjenega dohodka tudi v istini izločile niso, in to samo zategadelj ne, ker društvu zgoraj navedenemu ukazu davčnega urada ustreglo ni.

Upravemu sodišču pa se je videlo tako ravnanje administrativnega urada pomanjkljivo, in nasprotujoče direktivam za prihodninski davek.

Obrtniško društvo za denarno pomoč v Ljubljani, katero sme po svojih pravilih posojila dajati samo soudom, predložilo je v postavnej formi svojo izpoved (Bekanntniss) in tudi računске letne sklepe. Potem je še predložilo izkaze o dohodkih in izdatkih, kateri izkazi so bili razdeljeni po posameznih oddelkih društvenega knjigovodstva. Končno je predložilo tudi individualni izkaz obresti od tistih posojil, katera so se odštela udom, ki niso podvrženi obrtniškem davku, in tedaj ne uživajo pravice po §. 23. patenta za prihodnino.

Terjanje davčnih uradov, da naj predloži društvo še obširnejši izkaz, v katerem bi se na drobno razkazale tudi obresti po dolžnikih kupčevalcih in obrtnikih vplačane, videlo se je upravnemu sodišču kot izvanredna naredba res neopravičeno, ker se na podlagi od društva predloženih pripomočkov po aritmetični poti lahko določi svota tistih obresti, katere so bile vplačane po dolžnikih kupčevalcih in obrtnikih.

Upravnemu sodišču se je videlo, da se v tem slučaju ni ravnalo po §. 25. patenta za prihodninski davek, ki normira, kako da se imajo preiskavati izpovedbe, in ki posebno tudi določuje, da se imajo slučajni premisleki objaviti davkoplačevalcu, in da se ima o teh premislih najprej zaslišati davku podvržena stranka. To pa se tu ni zgodilo!

Ukaz, da naj se predlože obrtniške knjige, pa že iz ozira na opravila društvena in gledé na to, da so se predložile postavne formalne izpovedi, ni pripuščen; neopravičen pa je tudi zategadelj, ker ni tistih v §§. 19. in 20. izvršilne norme od 11. januarja 1850, št. 10 drž. zak. navedenih pogojev, ki slučajno opravičujejo predlaganje knjig.

Nasproti takej pomanjkljivosti, katero so zadolžile pri tem prihodninskem odmerjenji kranjske davčne oblasti, bil je upravni sodnijski dvor vsled §. 6. zakona od 22. oktobra 1875, št. 36 drž. zak. ex 1876 primoran, s svojo razsodbo pokončati v pritožbo dejano odločbo.